

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 11/40

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:
mr. A. Hammerstein, wonende te Arnhem, voorzitter,
dr. P.D.J. Vegt, wonende te Leiderdorp, en
mr. R.P.D. Kievit, wonende te Mijnsherenland, arbiters,
bijgestaan door mr. A.T.B. de Vries, griffier,

heeft op 16 augustus 2012 het navolgende arbitraal vonnis gewezen in de zaak van:

A.,
wonende te Z.,
gemachtigde: mr. F. Slabbers,
eiser,

tegen:

de rechtspersoonlijkheid bezittende stichting

B.
statutair gevestigd te Y.,
verweerster, nader te noemen B.,
gemachtigde: mr. drs. P. Bergkamp.

1. Procesverloop

- 1.1 Bij arbitraal (tussen)vonnis van 26 april 2012 heeft het Scheidsgerecht geoordeeld dat de opzegging van de toelatingsovereenkomst met eiser door B. rechtsgeldig is en deze opzegging in stand blijft. Eiser heeft de gelegenheid gekregen zich nader uit te laten omtrent zijn vorderingen, zoals geformuleerd bij memorie van eis sub a, b en c. Hierbij vordert eiser B.:
- a) te veroordelen tot betaling van de goodwill van zijn praktijkaandeel in de maatschap, waarvan de hoogte zal worden bepaald door de OMS;
 - b) te veroordelen tot betaling van een bedrag van € 100.000,00, althans een in goede justitie te bepalen bedrag, te vermeerderen met de wettelijke rente vanaf 7 mei 2012, althans een in goede justitie te bepalen datum;
 - c) te veroordelen in de kosten van dit geding.
- 1.2 Eiser heeft bij brief van 22 mei 2012 (met bijlagen) deze vorderingen nader toegelicht. B. heeft hierop bij nadere memorie van 19 juni 2012 (drie bijlagen) gereageerd.

2. Samenvatting van het geschil

Goodwillvordering (vordering sub a)

- 2.1 Eiser voert ter onderbouwing van zijn vordering kort weergegeven het volgende aan. Er zal sprake zijn van ongerechtvaardigde verrijking aan de zijde van B., indien eiser geen goodwillvergoeding ontvangt. Eiser ziet twee opties: hetzij B. neemt zijn opvolger in loondienst aan, hetzij zijn opvolger sluit een toelatingsovereenkomst met B. en zal bij de overname van de praktijk goodwill betalen. In beide gevallen eigent B. zich de praktijk van eiser toe. Dit is onrechtmatig, althans onredelijk.
- 2.2 B. heeft het volgende – zakelijk weergegeven – aangevoerd. Tussen partijen is geen goodwillvergoeding bij beëindiging van de toelatingsovereenkomst overeengekomen. B. is derhalve niet gehouden een dergelijke vergoeding te betalen. Er zijn geen bijzondere omstandigheden die meebrengen dat beëindiging van de toelatingsovereenkomst zonder goodwillvergoeding in strijd is met de redelijkheid. B. eigent zich de praktijk van eiser niet toe. Op dit moment wordt de praktijk van eiser waargenomen, in afwachting van een definitieve oplossing voor de inrichting van de anesthesiologische zorg in B.. Indien een nieuwe maatschap wordt gevormd, zal B. zich de belangen van eiser in die zin aantrekken dat de Raad van Bestuur zich zal inspannen om van de opvolger te bedingen dat deze een redelijke vergoeding betaalt voor de goodwill die aan het praktijkaandeel van eiser verbonden is. Dit is echter onzeker door de marktomstandigheden en de bijzondere situatie waarin de anesthesiologische zorg in B., door toedoen van eiser en de andere anesthesiologen, is beland. Indien de vorming van een nieuwe maatschap niet mogelijk blijkt te zijn, zal B. een andere oplossing zoeken zoals het aannemen van anesthesiologen in loondienst of het aangaan van een samenwerkingsverband met een ander ziekenhuis. Indien eiser enig nadeel ondervindt als gevolg van de beëindiging van zijn toelatingsovereenkomst, dan heeft hij dat gezien het tussenvonnissen van het Scheidsgerecht aan zichzelf te wijten en behoort dit in ieder geval tot zijn ondernemersrisico. Volledigheidshalve merkt B. op, onder verwijzing naar jurisprudentie, dat er in elk geval geen rechtsgrond is voor de toekenning van een goodwillvergoeding volgens de OMS-normen. De toestand waarin de anesthesiologische zorg in B. zich op dit moment bevindt, is atypisch. B. heeft overigens indertijd de goodwill van de voorgangers van eiser en de andere maten overgenomen. B. neemt aan dat eiser indertijd een goodwill van circa € 67.075,- heeft betaald (dit is het bedrag dat twee andere maten toen hebben betaald aan B.). De eventuele schade van eiser kan dus maximaal gelijk zijn aan dit bedrag.

De schadevergoedingsvordering (sub b)

- 2.3 Eiser meent dat het redelijk is dat B. een aanvullende vergoeding betaalt op grond van de volgende omstandigheden. B. heeft onvoldoende de mogelijkheid onderzocht om slechts de toelatingsovereenkomst van twee andere anesthesiologen op te zeggen en door te gaan met eiser en de overige twee anesthesiologen, die gedurende geruime tijd de anesthesiologische zorg in B. ook hebben voortgezet. Eiser voert verder aan dat hij, gezien zijn leeftijd en de ontstane maatschapschade, nimmer meer lid zal kunnen worden van een maatschap, waardoor hij aanzienlijke inkomens- en pensioenschade lijdt.

- 2.4 B. stelt voorop dat een rechtmatige opzegging van de toelatingsovereenkomst op zich geen recht op een financiële vergoeding voor de medisch specialist meebrengt. Er zijn verder geen bijzondere omstandigheden van betekenis waardoor enig verwijt aan B. zou kunnen worden gemaakt of die binnen de risicosfeer van B. vallen. Het Scheidsgerecht heeft bij tussenvonnis al geoordeeld omtrent de vraag of B. niet kon volstaan met de opzegging van de toelatingsovereenkomsten van twee andere anesthesiologen dan eiser. B. was hooguit bereid eiser de mogelijkheid te geven om zijn werkzaamheden gedurende een korte periode van maximaal drie maanden voort te zetten. Eiser heeft dit echter van de hand gewezen en aangekondigd dat hij zijn werkzaamheden in B. uiterlijk 7 mei 2012 staakt. B. meent dat eiser nog in zijn levensonderhoud zal kunnen voorzien als waarnemer, gezien de vraag in de markt.

Proceskosten (sub c)

- 2.5 Eiser stelt dat de procedure bij het Scheidsgerecht alleen al moest worden gevoerd omdat B. weigerde goodwill te vergoeden aan eiser en tot geen enkel overleg hierover bereid was. Deze onredelijke opstelling is voldoende grond voor een veroordeling van B. in de proceskosten.
- 2.6 B. voert aan dat de weigering om met eiser te praten over een goodwillvergoeding geen rechtvaardiging kan zijn voor de veroordeling van B. in de proceskosten.

3. Beoordeling

- 3.1 Het Scheidsgerecht is van oordeel dat B. in redelijkheid gehouden is te bevorderen dat op de gebruikelijke wijze voor de praktijk die eiser in het ziekenhuis heeft opgebouwd, een vergoeding wordt betaald. Als B. besluit deze praktijk te doen voortzetten door medisch specialisten in loondienst, zal B. zelf een vergoeding aan eiser moeten betalen. In geval van toelating van een nieuwe anesthesist zal B. aan deze de voorwaarde moeten stellen dat aan eiser een bedrag aan goodwill wordt betaald. Nu nog onzeker is wat er met de praktijk zal geschieden, bestaat het risico dat de bereidheid tot betaling van goodwill komt te ontbreken. Daarom zal het Scheidsgerecht bepalen dat B. gehouden is aan eiser de gebruikelijke goodwill te vergoeden volgens de normen van de OMS en per 7 mei 2012. Voor zover B. meent dat de goodwill in verband met de bijzondere omstandigheden van dit geval op een lager bedrag dan gebruikelijk moet worden vastgesteld, kan dit beoordeeld worden bij de bepaling van de hoogte van de goodwill, waarover partijen, als dat nodig is, deze procedure bij het Scheidsgerecht kunnen voortzetten.
- 4.2 Met betrekking tot de vordering tot betaling van schadevergoeding oordeelt het Scheidsgerecht als volgt. Eiser is jegens B. in ernstige mate tekortgeschoten in zijn verplichtingen als medisch specialist door gedurende een lange periode te verzuimen voldoende samen te werken binnen zijn vakgroep en door een gebrek aan kwaliteit bij de door hem verleende zorg. Verwezen wordt naar het tussenvonnis, waarbij wordt volhard. De opzegging van de toelatingsovereenkomst is rechtsgeldig geschied en met inachtneming van de opzegtermijn. Voor een vergoeding naar billijkheid acht het Scheidsgerecht in dit geval geen grond aanwezig.

4.3 In de uitkomst van deze procedure ziet het Scheidsgerecht aanleiding te bepalen dat de kosten van het Scheidsgerecht voor rekening komen van B. en dat iedere partij verder de eigen kosten draagt.

4. Beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het navolgende arbitrale vonnis.

5.1 B. is gehouden aan eiser de goodwill van zijn praktijk te vergoeden overeenkomstig de gebruikelijke normen van de OMS en met inachtneming van de omstandigheden van dit geval. Voor zover tussen partijen geen overeenstemming wordt bereikt over de hoogte van de goodwill, kan eiser dit onderdeel van het geschil aan het Scheidsgerecht voorleggen ter verdere beslechting.

5.2 Het meer of anders gevorderde wordt afgewezen.

5.3 De kosten van het Scheidsgerecht, vastgesteld op een bedrag van € 2.624,48, worden verhaald op het door eiser gestorte voorschot en komen voor rekening van B., dat dit bedrag aan eiser dient te voldoen met de wettelijke rente vanaf drie dagen na de datum van dit vonnis tot de voldoening. Partijen dienen voor het overige de eigen kosten te dragen.

Dit vonnis is vastgesteld te Utrecht en op 16 augustus 2012 aan partijen verzonden.